

התפוצצות פסיכודלית ב"נושכית"

אם באתם להביט — לא תשבע העין. אם באתם לקנות — תתקשו להחליט: משלוש לירות ועד 900 — מכפתור ועד שטיח, מפסל ועד סיכה — זה המקום לקנות מתנות — לידידים — ולהשאירן בבית — משום שקשה להיפרד מהן.

יש אומרים כי תקופת אמנות זו כבר חלפה. אלינו טרם הגיעה. כאן אנו רואים אותה בפעם הראשונה במרוכז.

צריך לראות זאת כדי להבין את מערבולת הצבעים החריפים, אשר נולדו בהזיות — נרקומנים, את צורות הסלסול אשר הולמות תש-פה שעברה זמנה, תקופה רומנטית ששוב מתגעגעים אליה.

האם אפשר לתאר צבע? אין טעם לתאר, יש להיכנס ולהביט, בעין פקוחה וברוח טובה. ואם תרוצו הביתה ותקחו צבע ותצבעו את התקרה בסגול עם עננים ויר-דים — תפשתם את רוח הזמן ברגל האחורית. עיד מעט ותברכה.

כשתכנסו בימים אלה לחנות "משכית" שבבית אל-על, אל תבר-חו מייד בשל הצבע המסנוור, ה-צורות המשגעות, הפריטים הרבים והמשונים, המכים על עיניכם! אחר המכה הראשונה לכו ותבחנו בזה אחר זה, את כל הפסטיבל ה-אמנותי של קישוטים, את הקטן ואת הגדול שבמלאכת-המחשבת ו-האמנות.

תביטו על מגורות נוסח סבתא, על ארונות קטנים וקופסאות שהם יפים מכדי לשמור בהם — עוגיות. הביטו על שידה שידיותיה — צל-חות צבועות-להשתגע.

להשתגע! זו סיסמת היריד ה-עליו שבתצוגה הזאת ואפילו אמ-נים רציניים כמו עידית עדי אשר כדיה הכבדים מצאו מקום בטרק-לינים מכובדים — נתנה עתה פורקן לעליות התקופה המשוגעת — וראו כמה תלתלים מקשטים את ראש האגרטל שלה!

אהילים סרוגים של אורה גוגול
בטיב של לטיציה

אגרטלים וצלחות ברוח הזמן
קרמיקה של עידית עדי (ניר-יצחק)